

EMMAUS

A Nyíregyházi Emmaus Evangélikus Egyházközség gyülekezeti hírlevele
XXIV. évfolyam 4. szám, 2025. Advent - Karácsony

„Te pedig, efrátai Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen.” (Mik 5,1)

Amikor Isten újszülöttként jött közénk

Magyar nyelvünk egyik szépsége, hogy az idegen szavakat **képes** saját, számunkra kedves ízére és dallamára formálni. Így alakult át az incarnatio, a latin „megtestesülés” kifejezés is azzá a kedves, meghitt szóvá, amelyet ma karácsonyként emlegetünk. Mennyi minden rejlik ebben az egyetlen szóban! Illatok, fények, dallamok, érzések és a gyermekkori ünnepek csodás emlékei.

A „megtestesülés” maga a Megváltó földre érkezését jelenti, akinek születését a keresztény világ ilyenkor örömmel ünnepli. E napok táján régen a rómaiak a Mitrász-kultuszhoz kapcsolódó Győzedelmes Nap ünnepét ülték, mivel sötétségtől rettegő ókori emberek úgy látták, hogy a Nap legyőzi a növekvő téli sötétséget, és a nappalok rövidülése december 25-én megáll.

Kedves, idős ismerőseimtől hallottam a kifejezést az év vége felé közeledve, hogy jönnek az “emberek”: november, december. Édesanyámtól ismerem azt a szólás-mondást, hogy az esztendőnek ebben a csendes, téli szakaszában „egy tyúklépéssel rövidülnek a napok”, s ahogy közeledünk az év végéhez, lassan-lassan – ugyanilyen apró “tyúklépésekkel” – újra hosszabbodni kezdenek.

Mintha a fény maga készülődne visszatérni közénk, hogy karácsony után ismét reménnyel töltsen meg a világot.

A régiek így mesélték, és azért hangsúlyozom, hogy „a régiek”, mert ma már sok középiskolás nem is ismeri ezt a kedves, régi kifejezést. Talán ez is jelzi, milyen nehéz dolga van a mi nemzedékünknek, amikor a régi tudást, történeteket és bölcsességet szeretnénk átadni a ma tizenéveseinek. A generációk közt húzódó távolságot olykor nehéz áthidalni – de talán épp az ünnep ideje ad új lehetőséget arra, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz.

A rövid történelmi kitekintés után emeljük tekintetünket még távolabbi időbe, több mint kétezer évvel ezelőtre, és idézzük fel, mi is történt ezekben a szent napokban Jézus evangélista elbeszélése és Krisztus születésének Jupiter és a Szaturnusz együttállásban ragyogott csillagképében – abban a ókori Keleten a zsidó Gergely pápa tudósai, születésének évét időszámításunk elejére mintegy hét esztendő születésének hatszáz év távlatában alig több mint egyetlen százaléknyi pontatlanság.

A csillagok üzenetét értő bölcsek – mezopotámiai csillagász-diplomaták – útnak indultak Júdea felé, hogy a rendkívüli égi jel alapján tiszteletüket tegyék az újonnan született király előtt. Abban az időben Nagy Heródes uralkodott, aki nemhogy trónörököst nem kívánt maga mellé, de saját családjától is féltette hatalmát (olyannyira, hogy több rokonát halálra juttatta). Így hát gyanakvással és megütközéssel fogadta a bölcseket, akiket a magyar néphagyomány „háromkirályokként” őrzött meg. Heródes tudósait sürgősen a szent iratokhoz küldte, hogy kiderítsék, hol születik meg a Messiás. A választ Mikeás próféta könyve adta meg:

„Te pedig, efrátai Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen.” (Mik 5,1)

A király ezek után Betlehem felé irányította a bölcseket, s azt kérte tőlük, hogy visszatérve majd tudósítsák őt is – hogy „hódolhasson” az újszülöttnak. Ám jól tudjuk, mit jelentett ez akkor a politika világában: Heródes valójában el akarta pusztítani a trón várományosát. A betlehemi gyermekgyilkosságok szomorú történetét nemcsak az evangéliumok jegyzik fel, Josephus Flavius is megemlékezik róluk. Nem volt könnyű útjuk az ég jeleit figyelő bölcseknek, hiszen Augustus császár éppen ekkor rendelte el a Római Birodalom első, minden tartományra kiterjedő népszámlálását – így Júdeában is minden családnak az apa születési helyére kellett zárandokolnia, hogy ott írják őket össze. Ez a nagy vándorlás volt az oka annak, hogy a szent család számára már csak egy egyszerű, földbe mélyített istállóban jutott menedék. Ott, a békés állatok között, egy puha szalmával kibélelt jászolban született meg a Messiás, a „felkent uralkodó”, akinek jöttét a világ régóta várta.

A jászol és a kereszt – egykor az élet alantas és fájdalmas oldalához kötődő jelek – mára a születés csodájával és az isteni megváltás fényével fonódtak össze. Így emeli fel az ünnep a legegyszerűbb emberi dolgokat is, és teszi őket a kegyelem hordozóivá. Legyen hát karácsony ünnepe mindannyiunk életének megszentelő pillanata! Adjunk teret önmagunknak és szeretteinknek, hogy a csend, a szeretet és az öröm méltó módon tölthesse be otthonainkat. Áldott, békét hozó Karácsonyt kívánok!

Gerlai Pál, borsod-hevesi esperes, Tokaj

Ádvent a családban

Az ádventi készülődés egy olyan alkalom, amikor az emberek letéve bűneiket Isten előtt, megtisztult szívvel várják Krisztus születésének napját. A legjobb érzés ilyenkor, ha a családdal együtt tölthetjük ezt az időt, mert ilyenkor ülünk össze minden este meggyújtva egy-egy gyertyát. A gyertyagyújtás mellett igét olvasunk, így készítve fel lelkünket a karácsonyra.

A mézeskalács illata, a díszek látványa önmagukban is hangulatosak, de e mögött sokkal több rejlik, mert ezek nem csak az ünnepi hangulatunkat fokozzák, hanem ezek a jelei annak, hogy hamarosan eljön az a nap, amikor Jézus Krisztus megszületik, aki vállalta értünk a halált, feláldozta magát értünk azért, hogy örök életet élhessünk.

Bozorády Ábel, gyülekezeti tag

„Boldogok, akik házában laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged!” (Zsolt 84,5)

Beszámoló a jubileumi ünnepekről

Gyülekezetünk 2025. szeptember 28-29-én ünnepelte a templom felszentelésének 20-ik, a szeretetotthon megalapításának 32-ik évfordulóját, amelyet mi minden évben Emmaus születésnapnak nevezünk.

A kétnapos együttlét az ünnep ígéjéül választott zsoltáridézet jegyében zajlott: a meghívott előadónk, az istentisztelet szolgálatát végző lelkészek, az énekkar, a szeretetotthon lakói és munkatársai a gyülekezeti tagokkal együtt részesültek a boldogság megosztott örömeiben. Lelkészünk, Bozorády András bevezető szavai után a gondozottak nevében először Nagy Lászlóné mondott

köszönetet az otthon vezetőinek és munkatársainak a fáradozásaikért, majd elkezdődött a kétnapos ünnepség.

A szombati nap fénypontja a vendég előadónkkal való találkozás volt, György Alfréd atya kamilliánus szerzetesnek a három 'H' jegyében, Hittel, Hűséggel, Humorral előadott tanúságtétele. Megosztotta az életéből azokat az élményeket, amelyek jelenlegi útjára segítettek: a székelyföldi

Csíkszentdomonkoson született és nevelkedett, és már egész fiatalon pap szeretett volna lenni, ám ez a vágya csak sokkal később valósulhatott meg. Sérülten született, mozgásában akadályozott volt, emiatt nem vették fel teológus hallgatónak, de élete során mindig találkozott olyan

emberekkel, akiknek a szeretete segítette. Rátalált a karizma, a Szentlélek ajándéka, és a karizmán keresztül a Jóisten, aki ezt sugallta: „Te elég gyenge vagy ahhoz, hogy másokon is tudj segíteni.”

Életprogramja, hivatása lett segíteni másokon, mert vallja, hogy sebezten és gyengén is érdemes élni, még ha soha nem teljes is az elfogadás, mindig van lázadás. Nyíregyházán működik az 1582-ben Szent Kamill alapította szerzetesrend magyarországi kamilliánus kolostora, amelynek 2010 óta ő a vezetője. A kamilliánus szerzetesek betegek gondozásával, rászorultak megsegítésével foglalkoznak, és rehabilitációs munkát is végeznek. Alfréd atya rendi öltözéke is erre utalt: a fekete reverendán a vörös posztóból készült kereszt a vért, a szenvedést és könyörületességet jelképezi. Az atya öt alapítványban dolgozik, amelyek közül hármat ő maga alapított, és szerzetesi munkája mellett verseket is ír, kötete *Totus tuus* ('egészen a tiéd') címmel 2025-ben jelent meg.

A szombat délelőtti ünnepséget a Diakóniai Osztály vezetőjeként Budapestről érkezett vendégünk, Kelemen Anna köszöntő szavai zárták, aki az Emmausba

vezető úton a tanítványokhoz csatlakozott Jézus történetében a párbeszéd fontosságáról beszélt. Ezt követően a közösen elfogyasztott ebéd után a gyülekezet énekkarának műsorát hallgathattuk meg. Most hét éneket adtak elő zenei kísérettel – mindig lélekemelő hallani, amikor előadásukban felcsendülnek olyan dicsőítő énekek, mint az 'Ó érthetetlen kegyelem', amelyet most a gyülekezet is velük együtt énekelhetett.

A vasárnapi istentiszteleten a liturgiát közösen végezte gyülekezetünk lelkésze a két vendéggel: a Vasi Evangélikus Egyházmegye esperesével, Baranyai Csabával, aki Kőszegről érkezett hozzánk, és Gerlai Pállal, a Borsod-Hevesi Evangélikus Egyházmegye esperesével, a 'vándorlelkésszel', ahogy a róla készült dokumentumfilmben őt már megismerhettük. Bemutatkozásképpen Baranyai Csaba esperes saját gitárkísérettel előadta a 103. zsoltár szavaira szerzett énekét, „Áldjad lelkem az Urat, és ne feledd mennyi jót tedd veled!”. Igehirdetésében a „Boldogok, akik házában laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged!” jelentését részletezte. Felidézte egy emlékét, amikor 2006-ban Karéliában (Oroszország), egy finnugor kongresszuson vett részt, olyan multifunkcionális helyen járt, amely egyazon fedél alatt szolgált templomként, könyvtárként és vendégeknek szállásként. Hozzáfűzte: Nyíregyházán is az otthon lakói majdnem a templomban laknak, és a ház, ahol boldognak érezhetjük magunkat, az Isten háza, az Istenben bízó emberek közössége.

Dr. Ujszászi Zsuzsanna, gyülekezeti tag

Túrmezei Erzsébet: Kenyérnek jöttél

Kenyérnek jöttél éhező világba,
világosságnak sötét éjszakába,
fényes hajnalnak, örök ragyogásnak,
vak zűrzavarba bizonyos tanácsnak.
Jöttél útnak, igazságnak, életnek,
s kicsiny gyermekként jászolba fektettek,
Jézus, Jézus!

Mért sínylődnénk hát éhezve, szegényen,
mért tévelyegnénk világatlan éjben
tanácstalanul és halálraváltan
és úttalanul a hazug világban,
amikor benned mindent megnyerhetünk,
kis jászlad elé odatérdelhetünk,
Jézus, Jézus!

A vers olvasása során a gyermekkorom idéződött fel bennem. Nagyon kicsi koromban mindkét nagymamám még otthon sütötte a kenyeret. Most is látom magam előtt, ahogy a kemencét befűtötték, szerettem nézni a lángoló tüzet, ami később izzó parázssá csendesedett. Látom, ahogy kiveszik a hatalmas kenyereket. Érzem a frissen sült házi kenyér illatát. A kenyér finom, puha volt, a testvéremmel sokszor csak úgy magában ettük, nem kellett hozzá semmi más. Jóllaktunk vele, mert minden megvolt benne. Tömtük magunkba, nem tudtunk betelni vele. Ahogy olvastam a verset, ezek voltak az első gondolataim. A kenyér „minden”. Ha kenyérünk van, mindenünk van, a kenyér semmivel sem pótolható. Legfontosabb tápláléka az embereknek a világ minden táján.

Jézust a szerző kenyérhez hasonlítja, de Jézus maga is mondja nekünk az igében: „Én vagyok az élet kenyere,..” (Jn 6,35). A kenyér életet ad, életet megtart, éhséget csillapít. Ahogy Jézus, aki „égi kenyérként” jött a földre. Csak Ő tudja betölteni az ember Isten utáni örök éhségét, vágódását. Jézus megelégit, Ő maga az Isten. Drága lelkész testvérem mondta egyszer: „Ha Krisztusunk van, mindenünk van.” Először nem értettem ezt, azután lassan megtapasztaltam az életem során, azóta nem „éhezem”. A jó házi kenyeret semmihez sem lehet hasonlítani, ahogyan Jézust sem. A kenyér, Jézus – minden! A betlehemi kis Jézusról pedig az jut eszembe, hogy Isten mennyire kedves ajándékot adott a világnak. Maga az, hogy Jézus kicsiny gyermekként jött a világba, különlegessé tette az „Ige megtestesülését”. A pici gyermekben minden megvan, ami az élethez kell, már tökéletes ember. És milyen drága egy kicsi gyermek! Nagymamám sokszor mondta nekem – amikor születtek a gyermekeim – „a világon a legszebb egy kisbaba”.

Drága szüleim, nagyszüleim tanítottak imádkozni, hitre neveltek. Nemcsak ennivalóval láttak el, hanem megmutatták az élet kenyerét, Jézust is.

Hányszor hallottuk, ha valami fáj: „Majd Jézus meggyógyítja”. Egyik nagypapám odahívatott minket, unokáit a halálos ágyához, és az utolsó figyelmeztetése ez volt: „A hiteteket soha el ne hagyjátok!” Kérem Istent, hogy ez így legyen. Jézusban mindent megnyerhetünk – mondja a vers szerzője. Valóban így van. Bárcsak sokan megtapasztalnák ezt a csodálatos bizonyosságot: „Mi jobb a te kegyelmednél? Ha azt tőled megnyerhetem, Világ kincse nem kell nekem, Ó, Jézusom...”! (Énekeskönyv 380)

Bertóthyiné dr. Végvári Erzsébet, presbiter

„Akarom, tisztulj meg!”

A lepramisszióról

A lepra nem ismeretlen betegség, hiszen a Bibliában több történetben is szerepel, de részletesen kevesen ismerik, mert hazánkban és Európában nem fordul elő. Jézus korában elterjedt betegség volt, Ő tíz leprás beteget meg is gyógyított, akik közül mindössze egy tért vissza hozzá, hogy hálát adjon a gyógyulásáért.

2025. november 24-én az Emmausban a Bálint házaspár vezetésével a szokásos pénteki alkalmon a lepramisszióról hangzott el előadás.

A lepra döntően trópusi betegség, még ma is szedi áldozatait. Lappangási ideje, pár hónaptól akár 40 évig is terjedhet. A betegség klinikai formái sokrétűek.

Legismertebb a viszonylag jóindulatú, lassú lefolyású

tuberkuloid lepra, mely a bőrt és a környéki idegeket támadja meg, és sok esetben a végtagok csonkulásával jár. És van a gyors lefolyású, erősen fertőző

lepromatózus forma. Kutatók megfigyelték, hogy az emberek 95%-a eleve immunis a lepra baktériumára.

E szörnyű betegség évezredek óta sújtja az emberiséget. A történelem folyamán társadalmi bélyegnek tartották, ami még ma is akadályozza annak, hogy a tüneteket magukon észlelő személyek orvoshoz forduljanak, és így korán kezelést kaphassanak. A leprás betegek elkülönítése, illetve lepratelepeken való elhelyezése még napjainkban is előfordul India, Kína, és Afrika egyes részein. A világ több részén a népi hiedelmek, az ismeret hiánya, illetve a betegséggel kapcsolatos vallási képzetek folyamatosan befolyásolják a betegek társadalmi megítélését. A fertőzött személyt egész életében a kilakoltatás, a munkanélküliség, illetve a társadalmi és családi kiközösítés fenyegeti.

Lényeges a betegség korai észlelése, mivel a fizikai, illetve neurológiai károsodás még annak kezelésével együtt is visszafordíthatatlan lehet. A gyógyszeres kezelés csökkentheti annak kockázatát, hogy a leprabeteggel együtt- és környezetében élők elkapják.

A Nemzetközi Lepramisszió jelenleg 33 tagországból álló hálózat, mely saját intézményeit tartja fenn a világ számos országában. Ezekben saját alkalmazottai végeznek minden munkát. A támogató országokban (köztük Magyarországon is) gyűjtjük össze a tevékenységhez szükséges anyagi alapot, melyet a misszió munkatársai a támogatott országokban felhasználnak.

Éppen 101 évvel ezelőtt kapott elhívást Magyarországon az akkor már 72 éves Dobos Károly ny. református lelkész (1902-2004) a távoli földrészekén élő leprabetegyek iránti könyörületességre. Károly bácsi felismerte, hogy a hetvenes években a nehéz körülmények között élő Magyarországról miként lehet mégis minél többeket mozgósítani az emberbaráti segítségre. Asszonyokat toborzott kézi kötésű fáslik készítésére, melyek az akkor még nagyszámú sebes beteg számára jól használhatók voltak, s melyeket a Nemzetközi Lepramisszió kórházaiba postai kis csomagban küldtek heti rendszerességgel. Öt évtizeden át ez jelentette Magyarországról a lehetséges és leleményes segítséget, mely által sok ezer magyar ember ismerte meg a Lepramisszió célkitűzéseit és vállalta fel a közvetlen segítségnyújtást.

Asszonyok százai kötötték országszerte áldozatos munkával a sebkötöző fáslikat.

2002-ben az angliai központú Nemzetközi Lepramisszió elismerésképpen tagszervezetévé fogadta szervezetünket. A kelet-európai régióból azóta is egyetlenként vagyunk jelen a világ legnagyobb lepraszervezetének munkájában! Ez igen nagy büszkeség, ugyanakkor komoly kötelezettség is számunkra.

Könyörögjük Istenhez a lepramisszió szolgálataért, a betegekért, családjaikért és a köztük szolgálókért!

Bálint Zoltán, gyülekezeti tag

Szentföldi körutazás: a betlehemi Születés temploma

A kereszténység egyik legrégebbi és legszentebb helyszíne található itt, mivel a hagyomány szerint ez a templom őrzi **Jézus Krisztus születésének helyét**. A palesztinai Betlehem városának központjában, a Születés tér

mellett álló bazilika a világ keresztény közösségének kiemelt zarándokhelye, és 2012 óta az UNESCO Világörökség része.

A jelenlegi templom egyik magja a **Kr. u. 4. századig** nyúlik vissza: Helena császárné, Nagy Konstantin édesanyja emeltette az első bazilikát a barlang fölé. Bár az épületet többször megsemmisítették, hogy ne maradhasson fenn a kereszténység bölcsője, mindig újjáépítették.

A templom egyik legszentebb pontja a **Születés-barlang**, amely a főoltár alatt található. Itt helyezkedik el a híres **ezüst csillag**, amely a „Hic de Virgine Maria Jesus Christus natus est” – „Itt született Jézus Krisztus Szűz

Máriától” – felirattal jelöli a születés helyét. A templom különlegessége, hogy több felekezet – **a görög ortodox, a római katolikus és az örmény apostoli egyház** – közösen gondozza. Vannak, akik csak emiatt zárandokolnak a Szentföldre, hogy megérinthessek a csillagot.

Meglehetősen furcsa érzés kerített hatalmába, amikor ott jártam. A hatalmas tömegben nagy nehezen odaértünk egy meglepően kis ajtóhoz, majd beléptem egy hatalmas, a szokásosnál jóval magasabb és tágasabb épületbe. Az erődtítményszerű falakon 4. századi freskómaradványok, a sarokban hatalmas képek a szent családról, mindenhol díszes füstölők lógtak, kígyózó sor a születés barlangjáig, tömény tömjénfüst, és minden sarokból más stílusú egyházi ének hangzott. Túl sok ember, fojtogató levegő. Az első gondolatom az volt, mekkora felhajtás van itt! Jézus biztosan nem vágyik erre! Azután két óra alatt, ahogy próbáltunk nyomulni a tömeggel egy egyre szűkebb helység felé, kezdtem figyelni az embereket. Befelé menet mindenki egyre türelmetlenebb, szinte

bosszús volt. De a csillagnál egyedül maradtál, oda egy ember mehet be, és csak akkor tudod megérinteni, ha mélyen meghajoltál. Kifelé viszont már mindenki megváltozott. Sokan sírtak, de békességet sugároztak. Voltak, akik fülig érő szájjal jöttek visszafelé. Valamilyen

formában mindenkit megérintett a Lélek. Az én szívem hálával lett tele. Azért, hogy lehetőséget kaptam megismerni és megérteni Jézus áldozatát! Azért, hogy megkaptam azt az ajándékot, hogy befogadhattam a szívembe és minden nap Vele lehetek! Azért, hogy különleges szeretettel szeret engem! De azt is tudom, hogy nem kell elmenni Betlehembe ahhoz, hogy találkozhas Jézussal, hogy megérintse a szívedet. Azt nem tudom, mit fogok tenni, ha majd szemtől szemben találkozunk: táncolni vagy dermedten megállni, szégyellni fogom magam a bűneimért vagy ujjongani, hogy ez mind nem számít. Azt viszont tudom, hogy már nagyon vágyom rá!

Dr. Bakk Judit, gyülekezeti tag

Imádkozzunk a kenyaiakért és egymásért!

Amint arról Bálintné Kiss Bea testvérünk november 9-i istentiszteleti előadásából és tanúságtételéből hallhattuk, a tizennyolc évvel ezelőtt elkezdett kenyai missziójuk folytatásaként Bea és kísérői decemberben újból Nairobiba utaznak, hogy személyesen is találkozhassanak ifjú pártfogoltjaikkal. Kérték, hogy imádkozzunk útjukért, a misszióért, a gyermekek megsegítésének ügyéért. Felemelő érzés volt hallgatni az önzetlen segítség szép példáját, a keresztyén szeretet valódi megnyilvánulását bemutató, képekkel közelívé hozott előadást. Hadd idézzük meg e szolgálat lelkeségét abból a levélből, amit még sok évvel korábbi, a kenyait megelőző zimbabwei tartózkodásuk alatt írtak Beáék a nyíregyházi gyülekezetnek: „... Szeretném most a lehetetlent, hogy aki végigolvassa ezt a levelet, azt érezné, amit mi: határtalan jó érzés és biztonság feltétel nélkül Istenre hagyni életünket! Megértettük akaratát, készek voltunk teljesíteni, s Ő igazi isteni erejével és szeretetével állt testi-lelki dolgaink mellett.”

S miközben bennünket már Karácsony előtt egy hónappal ünnepi áruk túlkínálata vár a szupermarketekben, és gyermekeink internetes katalógusokból választják ki a legújabb játékokat, érdemes belegondolni, hogy a kenyai gyermekek nem is álmodhatnak több tízezer forintos összeépíthető játékokról vagy beszélő babákról, de nagyon tudnak örülni egy alapvető tartós élelmiszerekből álló szerény csomagnak is. Bea elmondta, hogy amikor december 7-én nálunk felcsendül az istentisztelet első éneke, náluk Afrikában éppen az ünnepség kezdő istentiszteletét fogják majd tartani. Ezúton is biztatjuk a testvéreket, hogy hordozzák imádságban Beáékat és kenyai evangélikus testvéreinket, akár egy általános könyörgő imádság keretében is, ahol rajtuk kívül imádkozunk még más nehéz sorsú keresztyén testvéreinkért Nigériában, Szudánban, minden háború vagy zavargások sújtotta országban, továbbá ott, ahol kirekesztettséget, üldöztetést és akár mártíromságot is jelenthet keresztyénynek lenni, de minden embertársunkért is az egész világon. Ámen!

Dr. Simon Attila, presbiter

Karácsonyi kvíz gyermekeknek

1. Hol született Jézus?

- a. Jeruzsálem
- b. Kapernaum
- c. Jerikó
- d. Betlehem

2. Milyen nagy hatalmú emberek látogatták meg születésekor?

- a. pásztorok
- b. napkeleti bölcsek
- c. egyiptomi fáraó
- d. Heródes király

3. Milyen természeti jelenség jelezte érkezését?

- a. Északi fény
- b. Fényes csillag
- c. Szél
- d. Szivárvány

4. Kik voltak Jézus szülei?

- a. Erzsébet és János
- b. Mária és József
- c. Sára és Ábrahám
- d. Ráhel és Jákob

5. Kinek a nemzetségéből származik Jézus?

- a. Benjámin
- b. Júda
- c. Lévi
- d. Zebulon

6. Miért Betlehemben született, ha nem ott éltek a szülei?

- a. Mert Jeruzsálem felé menet beindult a szülés.
- b. A népszámlálás miatt mindenkinek a származási helyére kellett elmennie az összeírásra.
- c. Csak ott volt kórház.
- d. Itt találtak biztonságos menedéket.

7. Kinek jelent meg először angyal az örömhírrrel?

- a. Mária anyjának
- b. Keresztelő Jánosnak
- c. A közelben lévő pásztoroknak
- d. Heródesnek

A megfajtéseket december 31-ig várjuk a templom bejáratánál elhelyezett gyűjtőládába.

Összeállította: dr. Bakk Judit, gyülekezeti tag

Konfirmáció 2025

Ebben az évben október 25-én és 26-án tartottuk gyülekezetünkben a konfirmációi vizsgát és istentiszteletet. Négy konfirmandus mondta el a konfirmációi fogadalomtételt és vett először úrvacsorát a gyülekezet közösségében. A nevük: Kaselák Roland Armand, Miskolczi Regina, Sipos Mátyás és Zentai Ádám. Közvetlen az úrvacsoravétel előtt az énekkar bátorította az ifjakat egy énekkel: „Rejts most el a szárnyad alá, erős kézzel takarj be engem. Tenger tombol, zúg, süvít a szél, Te emelsz fel a vihar fölé. Uralkodsz hullámok habjain, Szívem nem fél, Benned remél. Csak Istenben bízz én lelkem, mert Ő él, nagyobb mindennél.”

A gyülekezet imádkozó szeretetébe ajánljuk konfirmált fiatal testvéreinket. Ádám Józsefről szóló kidolgozott témájának záró mondatai mindannyiunk számára bátorítóak: „József történetének lelki tanulságai egy konfirmandus számára is rendkívül fontosak. Ez a történet arra tanít, hogy a hit és a bizalom akkor is rendíthetetlen lehet, amikor a körülmények a legkilátástalanabbak. Megmutatja, hogy a megbocsátás nem gyengeség, hanem Isten szeretetének legfőbb jele, amely képes helyreállítani a megtört kapcsolatot. József élete azt bizonyítja, hogy Isten a gonosz tetteket is képes arra használni, hogy beteljesítse a jóságot és a megmentést. Ezzel a tudattal tudjuk, hogy életünk minden pillanata, legyen az boldog vagy nehéz, az ő tervének része”.

Bozorády András, gyülekezeti lelkész

Információ

Ünnepi alkalmak:

december 13. (sz) 18:00	Ádventi zenés áhítat az Emmaus énekkar ünnepi szolgálatával
december 21. (v) 15:00	Gyermekek és fiatalok karácsonyi műsora szeretetvendégséggel
december 24. 16:00	Karácsony ünnepe a lakók szolgálatával
december 25. 9:00	Karácsony első napi úrvacsorás istentisztelet
december 26. 9:00	Karácsony második napi úrvacsorás istentisztelet
december 31. 16:00	Óévi istentisztelet
január 1. 9:00	Újévi úrvacsorás istentisztelet

Közelgő gyülekezeti eseményeink:

december 6. (sz) 15:00	Gyermekek karácsonyi kézműves foglalkozása a kápolnában, (info: Bertóthy Noémi +36203927475 és Paulonné Garai Andrea +36207753887)
január 4-11.	Aliansz imahét

Rendszeres gyülekezeti alkalmak:

Szerda: 16:00	Imaóra
Csütörtök: 18:00	Bibliaóra
Péntek: 17:00	Esti istentisztelet
Péntek: 18:00	Ifjúsági óra
Vasárnap: 9:00	Istentisztelet gyermekfoglalkozással
Minden hó 3. hétfő: 17:00	Női Kör (Információ: Kovácsné Bertóthy Noémi, tel.: +36203927475)

Minden hó 3. szerda: 18:00 Férfi Kör
(Információ: Magyar Tamás, tel.:
+36306688729)

Felnőtt keresztelésre való felkészítés, keresztelő, esketés, temetés, egyéni gyónás és személyes beszélgetés esetén információ: Bozorády András lelkész, telefon: +36208243085

Anyakönyvi események (2025. szeptember 11. – november 30.):

Keresztelés:

Kiss Kenéz, Kovács Martin (felnőtt)

Konfirmáció:

Felnőttek: Nagy Renáta, Vannainé Szoboszlai Veronika, Zentai Péter, Zentainé Szenes Renáta,
Gyermekek: Kaselák Roland Armand, Miskolczi Regina, Sipos Mátyás, Zentai Ádám

Temetés:

Bartha Józsefné, Halász István Márk

Források:

A 2. oldalon Reich Károly (1922 - 1988): „Angyali üdvözlét” című szitanyomata (1987) látható.
A 3. oldal grafikája Simon András (1958 – 2024) alkotása.
Türmezei Erzsébet versének forrása: <https://honlap.parokia.hu/lap/budapest-pestujhely-ujpalotai-reformatus-egyhaz/cikk/mutat/turmezei-erzsebet-adventi-versei/>

A hírlevél önkéntes munkával készül.
Köszönjük a nyomdaköltséghez való hozzájárulásokat!

Kiadja a Nyíregyházi Emmaus Egyházközség, belső használatra, ingyenes terjesztésben.
A kiadásért felelős: Bozorády András lelkész
Szerkesztőbizottság: dr. Bakk Judit, dr. Bálintné Kis Beáta, dr. Ujszászi Zsuzsanna,
dr. Simon Attila (felelős szerkesztő)
Megjelenik alkalmanként.
Készült 170 példányban.